

VII.

На една височина до селския долъ се издигаше хубавата бакалъ Стоева къща. Прѣди година се бѣше чуло, че въ Бѣлгарово ще се открие Мирово сѫдилище. Стойо се емна и въ нѣколко мѣсеса дигна каменна двоетажна къща съ балконъ отпрѣдъ. Досетливиятъ бакалинъ би далъ къщата си и даромъ за мирово сѫдилище,—той намираше смѣтка въ това, но не се откри такова въ Бѣлгарово, — Брайковъ недаде види се. Така бакалъ Стойо прѣкрои долния етажъ на къщата си за бакалница, а горния даде подъ наемъ на учителя Печевъ.

И Печевъ покани у дома си Странджевъ съ избраната комисия да ги гощава. Постлаха на малкото салонче до балкона бѣли месали и настѣдаха.

А долъ Стоевата бакалница кънтеши: селенитѣ пиеха и гѣлчаха на воля. Новитѣ първенци горѣ слушаха отначало шумъ долу, но послѣ зашумѣха и тѣ. Скоро обаче стихна цѣлиятъ новъ домъ на бакалъ Стоя. Отпървомъ стихна бакалията, а послѣ горѣ се случи слѣдното: нѣкой отъ вънъ блъсна вратитѣ на балкона, влѣзе въ салончето при Печевъ.

— Трайчо! — плѣсна ржцѣ учителътъ Печавъ.

Това бѣше селскиятъ куриеръ Трайчо, Го него влѣзе изъ балкона още единъ човѣкъ.

— Кърлешъ! — плѣсна ржцѣ Странджевъ.

Трайчо бѣше македонецъ, а Дачо Кърлешътъ, 40 50 годишень човѣкъ, стана познатъ въ селото съ това, че имаше синъ, който обичаше да єде крадени прасци, та еднаждъ го биха много злѣ въ общината и момчето умрѣ. Сега Трайчо и Кърлешътъ бѣха пияни. Появяването имъ отъ балкона бѣше просто необяснимо: тѣзи хора се бѣха покатерили по неизмазания зидъ. А едноврѣменно съ тѣхното покачване на балкона, доло избухна ура, като вулканъ.

— Г-нъ Стойо,—засме се Трайчо,—ние саде тѣй... съ селянитѣ... на, се качихме по камънитѣ....

Драгой, недовѣрчивъ, надникна отъ балкона. Доло цѣлата тѣлпа гледаше на горѣ — пияни, гологлави, зяпнали. Щомъ се показа Драгой, грѣмна пакъ хрипло ура и нѣколцина едиъ възъ другъ край грубата каменна стѣна дигнаха още единого до балкона.

Трайчо стоеше като войникъ прѣдъ Странджева.

— Г-нъ Странджевъ, сакаме да ни позволишъ.

— Какво?

— Ама ке ни повволишъ...

— Казвай, де!

— Не ще ни пустне, ки! — махна ржка Кърлешътъ пиянски припрѣнъ.